

denshandelen, den kan komme til at indtage, er, at vi her faa en virkelig fuldt moderne Havn med tilstrækkelig Kajplads, med dybt Vand ind til Bolværkerne, med alle moderne Indretninger til Losning og Ladning, fuldt moderne indrettet med Hensyn til Lagring og Manipulation af Varerne, med traadløs Telegraf og elektriske Kraft- og Lysanlæg o. s. v., og sidst, men ikke mindst, med et virkelig fyldestgørende Dokanlæg. Jeg skal med Hensyn til Dokforholdene i St. Thomas sige, at de ere overordentlig ufyldstgørende. Vi have et Selskab derovre: „The St. Thomas Dock, Engineering and Coaling Company“, som har en Flydedok i St. Thomas Havn. Der var ved Debatten om de vestindiske Øers Afstaaelse en Del Tale om denne Flydedok, og den har siden gjort os mange Bekymringer. Jeg har i det sidste Aar staaet i Underhandlinger med Hensyn til Forholdene vedrørende denne Dok. Den rummer kun Skibe af indtil 2,500 Tons, hvilket er fuldkommen utilstrækkeligt. Det er allerede utilstrækkeligt, naar den skal gøre Tjeneste som Reparationsdok for de Skibe, som nu besørge Farten paa disse Egne, og vil blive endnu langt utilstrækkeligere, naar den betydelige nye udvikling af Trafikken, som Panama-Kanalen vil fremkalde, ogsaa kræver større Dampere til Besørgelse af Trafikken. Det Foretagende, jeg nævnedes før, Uddybningen af St. Thomas Havn, har man under de smaa Forhold derovre ønsket Bistand til fra de forskellige Værftsejere og andre umiddelbart interesserede, som have Pladser i St. Thomas Havn. Det har man ogsaa til en vis Grad faaet. Flydedokken stillede et forholdsvis ret betydeligt Bidrag til Disposition, men under den Forudsætning, at den kunde faa sin Koncession forlænget til 1931 — den gælder til 1918. Dette blev anbefalet baade af Havneraadet og af Guvernementet; jeg har ikke desto mindre nægtet at gaa ind derpaa og fastholdt denne Nægtelse under personlig Forhandling med en af Direktørerne for Selskabet, som har været herovre. Jeg har gjort det ud fra den Betragtning, at hvis vi overhovedet ville tænke paa en Fremtid for St. Thomas Havn, vilde det være absurd for at faa et mindre Bidrag til Uddybningen, at forlænge Eneretten til 1931, mulig endog i udvidet Skikkelse, som der har været Tale om, for en Dok med saa ringe Dybgaende. Jeg forsøgte, om der var Mulighed for at faa Dokselskabet til at gaa ind paa at udvide Dokken, saa at den vilde blive nogenlunde i

Stand til at gøre Fyldest ogsaa under de Forhold, som kunne antages at indtræde, naar Panama-Kanalen bliver aabnet. Dette nægtede man. Man vilde slet ikke gaa ind paa noget som helst Tilsagn i saa Henseende, og saa bleve Forhandlingerne afbrudte. Jeg kan kun være tilfreds hermed, idet det, at man havde faaet Koncessionen forlænget til 1931, vilde have været en ret væsentlig Hindring for det, der nu skal ske. Det, der nu vil blive Tale om, er nemlig Anlægget af en virkelig første Klasses Dok, som skal kunne tage Skibe af indtil 15,000 Tons Drægtighed og med et Dybgaende af indtil 9½ Meter. Det vil blive en Dok, som vil blive de konkurrerende Dokker i Vestindien fuldkommen overlegen. Der er kun een Dok paa disse Kanter — jeg ser naturligvis bort fra de Anlæg, der efter al Sandsynlighed ville komme ved Panama-Kanalens Munding — nemlig Dokken paa den engelske Ø Bermuda. Denne Ø har imidlertid en meget isoleret Beliggenhed langt ude i Oceanet, og den er en engelsk Regeeringsdok, der for en stor Del benyttes som Marinedok, og ikke uden en Del vanskelige Formaliteter staa aaben for Handelskibe. Den vil neppe blive nogen syndelig Konkurrent for den nye Dok paa St. Thomas. De andre Dokker, der nu findes i Vestindien, og af hvilke nogle ere den nuværende Flydedok paa St. Thomas langt overlegne, ere langt, langt mindre end den, der kommer. Jeg skal til Eksempel nævne, at Flydedokken i Habana tager Skibe paa indtil 5,600 Tons Drægtighed, Dokken i Fort de France paa Martinique er opgivet mig at kunne tage Skibe paa ca. 7,500 Tons, Dokken paa Barbados kan kun tage Skibe paa 1,200 Tons, og Trinidads Dok kan tage Skibe paa indtil 4,000 Tons. De ville altsaa se, at den paatænkte Dok vil blive sine Konkurrenter, som det staa i Øjeblikket, meget overlegen.

Jeg har foregrebet Fremstillingen noget, idet jeg benytter disse Bemærkninger til at illustrere, hvor overordentlig ufuldkommen den nuværende Dokindretning paa St. Thomas er. Altsaa, som Forholdene ere, er Havnen paa ingen Maade i Stand til at tage den store Opgave op, der venter den; og som den gerne skulde kunne løse. Naar man vil spørge, hvad et Havneanlæg som det paatænkte med de Opfyldnings- og Uddybningsarbejder, der dertil ere nødvendige, med Dokken og med den hele Udstyrelse af Havnen, endda bortset fra de særlige Virksom-